

Складовою частиною товарозабезпечення є утворення товарних запасів в самій оптовій фірмі і в її філіалах. Це обумовлює збільшення витратної частини на розміщення і зберігання товару на складі. В таких умовах при управлінні товарними запасами потрібно приділяти увагу насамперед оперативному обліку і контролю товаром, а також вести моніторингові дослідження й аналіз клієнтів за розширеними критеріями. Нормування товарних запасів передбачає встановлення нормативу товарних запасів. Під оптимальними товарними запасами розуміють таку кількість товарів, яка б забезпечувала безперебійне їх пропозицію покупцям при мінімумі витрат.

Управління повинно бути систематичним. Іншими словами, повинен бути передбачений певний організаційний механізм, який сам по собі забезпечував би підтримку потрібних товарних запасів.

МАЦІКАНИЧ І.М., магістрант, м. Харків НТУ «ХП»

ВІТЧИЗНЯНІ ТА МІЖНАРОДНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Необхідною умовою нормальної діяльності будь-якого підприємства є становлення господарських відносин між ним та покупцями, постачальниками тощо.

З метою удосконалення системи обліку в Україні зумовлена необхідність адаптування вимог міжнародних стандартів бухгалтерського обліку до вітчизняних.

Відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", національні стандарти бухгалтерського обліку не повинні суперечити міжнародним. Але на відміну від українських П(С)БО, МСФЗ не передбачають єдиного стандарту, що регулює порядок обліку і відображення у звітності дебіторської заборгованості. Питання щодо обліку дебіторської заборгованості регулюються декількома міжнародними стандартами, серед яких: МСФЗ 1 "Подання фінансових звітів", МСФЗ 32

"Фінансові інструменти: розкриття та подання", МСФЗ 39 "Фінансові інструменти: визнання та оцінка".

Під час вивчення даної проблеми були використані матеріали, що розкриті в працях вітчизняних та зарубіжних вчених, таких як Бутинець Ф.Ф., Голов С.Ф., Сопко В.В., Шаповалова А.П., Нападовська Л.В., Дон Р. Хенсен, Д. Нортон, Р. Каплан .

Найбільш суттєві відмінності в організації обліку між національними та міжнародними стандартами стосуються:

1. Визначення дебіторської заборгованості

- дебіторська заборгованість – сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату (П(С)БО 10).

- за МСФЗ 32 дебіторська заборгованість визначається як фінансовий актив. Визначення дебіторської заборгованості не надається

2. Визнання дебіторської заборгованості

- визнається активом, якщо існує ймовірність отримання підприємством майбутніх економічних вигод і може бути достовірно визначена її сума одночасно з визнанням доходу від реалізації продукції, товарів, робіт і послуг (П(С)БО 10);

- підприємству слід визнавати дебіторську заборгованість у балансі, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності (МСФЗ 39).

3. Оцінка дебіторської заборгованості

- при зарахуванні на баланс дебіторська заборгованість оцінюється за первісною вартістю, а на дату балансу – за чистою реалізаційною вартістю (П(С)БО);

- під час первісного визнання фінансового активу слід оцінювати їх за собівартістю, яка є справедливою вартістю компенсації, наданої або отриманої за них. Після первісного визнання дебіторську заборгованість

визнають за амортизованою собівартістю із застосуванням методу визначення за ефективною ставкою відсотка (МСФЗ 39).

4. Видів дебіторської заборгованості

5. Визначення сумнівної дебіторської заборгованості

6. Розрахунку величини резерву сумнівних боргів:

7. Відображення дебіторської заборгованості у звітності:

- за чистою реалізаційною вартістю (П(С)БО 10);

- МСФЗ прямо не вимагають відображення дебіторської заборгованості в балансі за винятком резерву сумнівної заборгованості.

Таким чином, можемо зазначити, що облік дебіторської заборгованості в Україні регулюється чітко визначеним нормативом – П(С)БО 10, положення якого в певній мірі відрізняються від запропонованих у міжнародних стандартах. Ці відмінності викликані, в першу чергу, національними та економічними особливостями, що склалися в Україні.

При визначенні та класифікації дебіторської заборгованості в зарубіжній та українській практиці не існує явних розбіжностей. Як за кордоном, так і у вітчизняному обліку, під дебіторською заборгованістю компанії розуміють зобов'язання покупців чи інших контрагентів бізнесу перед компанією, наприклад, по виплаті грошових коштів за продані товари, продукцію, виконані роботи чи надані послуги.

Порівняння П(С)БО і МСФЗ дає можливість краще зрозуміти, що в системі МСФЗ визнання, класифікація та оцінка дебіторської заборгованості прямо не визначені; в МСФЗ 1 та МСФЗ 32 представлені лише загальні рекомендації по розкриттю інформації про дебіторську заборгованість у фінансових звітах; в міжнародних стандартах дебіторська заборгованість визнається як фінансовий актив, що є контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого підприємства.

Список літератури: 1. Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник для студентів спеціальності "Облік і аудит" вищих навчальних закладів. / За редакцією проф. *Ф.Ф. Бутинця*. - 5-е вид., доп. і перероб. - Житомир: ПП "Рута", 2009. –726 с. 2. *Гаджиев Н.Г.* Дебиторская задолженность в финансовой отчетности в условиях реформирования учета // Международный бухучет. – 2006. – №12. – С. 31-35. 3. *Лучко М.Р., Бенько І.Д.* Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах: Навч. посіб. -К.: Знання, 2006. – 311 с. 4. Україна 2015: національна стратегія розвитку: зб. Текстів виступів засідання круглого столу / «Український форум». – К.: Укр. Форум, 2008. – 67 с. 5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 "Дебіторська заборгованість". Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 жовтня 1999 р. за № 725/4018.

КРУГЛОВА А.О., ВЕРЮТИНА А.О., магістранти, НТУ «ХП»

ПРОЦЕС БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ НА СУЧАСНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

В сучасних умовах в Україні відбуваються корінні зміни в сферах стратегічного планування, маркетингу та логістики діяльності підприємств різних форм власності. Більшість великих підприємств самостійно планують основні фінансово-економічні показники, вирішують проблеми реалізації продукції і матеріально-технічного забезпечення. При цьому юридичні та фізичні особи легко відкривають нові підприємства, але не завжди забезпечують ефективність діяльності таких підприємств, завдяки чому значна частина нових підприємств не витримує конкурентної напруженості і через деякий час виходять з ринку. Однією з причин такого становища є незначне приділення уваги процесу бізнес-планування діяльності підприємства[1; 3]. Тому поданий у доповіді критичний аналіз ситуації, що склалася на сучасних підприємствах є актуальним на даний час соціально-економічного розвитку української системи.

Як зазначають ряд авторів, для створення якісного бізнес-плану необхідна висококваліфікована група людей з досвідом роботи в даній сфері діяльності. Найкращій варіант - це співробітництво з консалтинговою